ſed hodie cū vermilione ꝺ illo cornu ſpūſſā/
ct⁹ ipm intitulauit noie Ihs. Nec hꝫ aliud ꝓ
priū nomē niſi iſtō. Jō qn̄ ħ nomē ihs noiat̃
i eccl'ia oēs xpiani debēt incliari. qꝛ idē eſt qꝺ
ſaluatoꝛ. Jō dixit angel⁹ Joſeph. Vocabis
nomē ei⁹ ihs. Ipe em̄ ſaluū faciet ppl'm ſuū a
pctis eoꝝ. Mat. j. Ppl's ei⁹ ſūt credētes i eū ꝛ
ſibi obediētes. Nota quō nomē ihs repn̄tat
nobis modū noſtre ſaluationis tripliciter.

¶ Primo interpꝛtatione.
¶ Secūdo pnūciatione.
¶ Tercio repſentatione.

Primo mō Jeſus interpꝛtat̃ ſaluatoꝛ. Scꝺo
in hoc noie Jeſus ſunt due ſyllabe. pma ē ie.
in q̄ ſunt due lr̄e. ſ. i ꝛ e. Hec pꝛima ſyllaba ſi/
gnificat humanitatē. q̄ ꝯſiſtit in duab⁹ ſub/
ſtātijs. ſ. coꝛpis ꝛ aīe. Nō em̄ aīa rōnalis ē hō.
ſed homo ē aliq̄d cōpoſitū ex aīa ꝛ coꝛpe. vt
dicit ſanct⁹ Tho. pma pte. q. lxxv. ar. iiij. Vn̄
ꝛ Aug. xix. de ciui. dei. cōmendat Cyceronē.
qui hominē nec aīam ſolā nec ſolū coꝛp⁹. ſed
animā ſiml' ꝛ coꝛpus eſſe arbitrabat̃. Simi
liter nec aīa eſt humanitas. qꝛ vt doctoꝝ ſcti
ꝓbabilioꝛ eſt ſn̄ia In reb⁹ materialib⁹ forma
toti⁹ ſicuti humanitas diſtinguit̃ realit' ſaltē
partialit' a forma ptis vt ab aīa rōnali. Sic
igit̃ humanitas xpi i duab⁹ ꝯſiſtit ſubſtātijs
ſaltē partialib⁹. ſ. coꝛpis ꝛ aīe. Hāc diſ. beat⁹
Tho. ponit. iiij. di. xliiij. q. j. ar. j. Itē in quod
libetis q̄dli. ij. q. ij. Hec lr̄a I. ſignificat aīaꝫ.
ꝛ lr̄a E. ſignificat coꝛpus. Scꝺa ſyllaba eſt
ſus. hec ſignificat diuinitatē xpi ꝓpter accen
tū altū. Et hꝫ tres lr̄as ſignificantes triplicē
honoꝛē q̄ xpo debet̃ ſm ꝙ dicit apl's. Deus
dedit illi nomē qꝺ ē ſup oīe nomē. vt ī noie
ieſu oīe genu flectat̃ celeſtiū. terreſtriū ꝛ in/
fernoꝝ. ad Phil'. ij. Tercio repn̄tatiōe. q̄libet
vult hr̄e tabulā et imaginē crucifixi. Dico ꝙ
hoc nomē ieſus ſi ſubtilit' cōtemplet̃ repſen/
tat crucifixionē xpi in q̄ fuit nr̄a ſalus ſiue ſal
uatio. Primo hec lr̄a. H. ſignificat crucifixū
qꝛ dicit Priſcian⁹ ꝙ. H. nō eſt lr̄a ſed aſpirati
onis nota. Jō ſignificat xpm i cruce exiſtētē.
qꝛ tūc nō fuit lr̄a legibil'. qꝛ vix cognoſcebat̃.
Vidim⁹ eū ꝛ nō erat aſpect⁹. Iſa. liij. Sꝫ fu
it aſpiratōis nota qn̄ clamās voce magna ex
pirauit. Scꝺo in hac lr̄a h. ſunt tres lineati
ones. ſ. linea recta q̄ ſignificat aīam xpi rectiſ
ſimā. ſecūda eſt linea retoꝛta. q̄ ſignificat coꝛ
pus xpi paſſibile ꝛ retoꝛtū in cruce. tercia li/
nea eſt titel deſup. q̄ ſignificat deitatē q̄ ē ſu/
per oīa. Lr̄a I. ſignificat latronē bonum ad
dextrā crucifixi crucifixū. duplici rōe. qꝛ ſic̄ i
eſt ꝑua lr̄a. ſic latro ꝑuulū ſe reputabat ꝛ hu/
milē. qn̄ cognoſcēs ſuos defect⁹ dixit alteri la
troni. Nos quidem iuſte digna factis recipi
mus. hic aūt nihil mali geſſit. Lu. xxiij. Se/
cūda rō. qꝛ ſic̄ hec lr̄a i. ē recta. ſic latro fuit re
ct⁹ qn̄ dixit xpo. Dn̄e memēto mei dū veneris
in regnū tuū. Hec lr̄a. S. ſignificat latronē
a ſiniſtris xpi crucifixū. Rō. qꝛ ſicut ħ lr̄a S
eſt retoꝛta. ſic ille latro fuit toꝛtuoſus ꝛ blaſ/
phem⁹ qn̄ dicebat xpo. ſi tu es xpūs ſaluū fac
temetipſum ꝛ nos. Lu. xxiij. Duo pūcta q̄ ſi
unt in ħ noie ieſus. ſignificant ꝟginē mariā ꝛ
Johēm euāgeliſtā. quoꝝ vita ſtabat i pūcto
ꝓpter doloꝛē paſſionis xpi. Jō ħ nomē ieſus
eſt venerandū ꝛ ſperandū in eo. Dauid. Bea
tus vir cui⁹ ē nomē dn̄i ſpes ei⁹: ꝛ nō reſpexit
i vanitates ꝛ inſanias falſas. ps. xxxix. Ideo
btūs Petr⁹ poſtq̄ꝫ in noie ieſu curauit vnum
ꝯtractū dixit. Nō eſt aliud nomē ſub celo da
tum hominib⁹ in q̄ opoꝛteat nos ſaluos fieri
Act. iiij. Nota ſaluos fieri nō ſolū in aīa ſꝫ eti
am in ſanitate coꝛpali intelligit̃. Dic moralit'
ꝯ illos q̄ recurrūt ad diuinos. ſoꝛtilegos. cō/
iuratoꝛes. ꝛ hmōi. Jō Dauid. Si obliti ſu/
mus nomē dei nr̄i: ꝛ ſi expandim⁹ man⁹ nr̄as
ad deū alienū Nōne de⁹ req̄ret iſta. ſ. ad puni
endū ꝛ vindicandū. Ipſe em̄ nouit abſcon/
dita coꝛdis. ps. xliij. Deo grās.

¶ In vigilia Ephie dn̄i. Sermo.

HEredes ſum⁹ ſꝫm
ſpem vite eterne. ad Titū. iij. Et in
epl'a. In pſenti ſmone volo vobis
declarare q̄t modis pōt homo habere here/
ditatē padiſi. Sꝫ vt materia ſit deo accepta
bil' ꝛ gratioſa. nobis vtilis ꝛ ꝓficua ſalute ꝟ
go glorioſa. Heredes ſumus ꝛc̄. In ſn̄ia effe
ctus hui⁹ verbi eſt ꝙ habeam⁹ ſpem firmā ꝙ
erim⁹ heredes vite eterne. Inuenit̃ clare i ſa/
cra ſcriptura ꝙ ad iſtā ſpem habendi heredi
tatē vite eterne q̄ eſt maioꝛ ſpes quaꝫ hō pōt
hr̄e gradatim de⁹ duxit hoīeꝫ. Verbi gratia
Poſt peccatū Ade hoīes habuerūt ſpem vi
te inferni. nō dico ſpem moꝛtis inferni. quia
tūc in inferno erat vita et moꝛs. Quia boni
ꝛ ſancti in limbo ſanctoꝝ patꝝ exiſtentes ha
bebant ſpem vite inferni. ꝛ nō habebant pe/
nam ſenſus. ſed erāt in tenebꝛis. quia non ha
bebant pſentiam dei. ꝛ ille locus erat vita in
ferni. De iſto q̄dē loco dixit Jacob pꝛiarcha
Deſcendam ad filiū meū lugens in infernū.

Gen̄.xxxviij. Ergo Jacob iaꝫ intelligebat ꝙ
filiꝰ erat ī inferno. Ecce ſpeꝫ antiq̄ꝝ tp̄e legis
veteris. Jō dicebat ſctūs Job. Jn ꝓfūdiſſi/
mū infernū deſcēdēt oīa mea. Job.xvij. Nō
loq̄bat̄ ð inferno dānatoꝝ. ſꝫ ð limbo pꝛīm ſā
ctoꝝ. q̇ dr̄ ꝓfundiſſimꝰ reſpectu celi ⁊ elemen
toꝝ. Deinde deꝰ mutauit ſpeꝫ hoīm q̄n dedit
legē ſcꝑture. qꝛ tūc dedit eis ſpeꝫ vite et̄ne ꝑ
hereditate. Qꝛ lex moyſi nō ꝑmittebat ꝑſo/
nis ſctis ⁊ deuotis niſi bona terrena ⁊ tp̄alia
hꝰ mūdi. Leuit.xxvj. Si ī p̄ceptis meis am
bulaueritꝭ. dabo vob̄ pluuias tp̄ibꝫ ſuis ⁊ ter
ra gignet germē ſuū. ⁊ pomis arboꝛes reple/
būt̄. Jbidē. dabo pacē ī finibꝫ vr̄is. doꝛmietꝭ
⁊ nō ſit q̇ exterreat. Jbidē. Comedetis panē
vr̄m ī ſaturitate ⁊c̄. Uide ibi totum cap̄l'm ⁊
multū pulcꝝ. Jō dicebat Jſaias ꝓp̄lo iſrl'i ꝑ/
ſona dei. Si volueritꝭ et audieritꝭ me. bona
terre comedetis. Jſa.j. De h̄. ſ. Tho. p̄ma ſe/
cūde. q.xcix.ar.vj. plene determīat ⁊ rōem di
cti aſſignat. Deinde venit filiꝰ dei ī carne hu/
mana. et dedit legē gr̄e. ⁊ eleuauit ſpeꝫ hoīm
in altū. ſ. hereditatꝭ vite eterne. Quia mō bo/
ni q̇ tenēt ſcāꝫ vitā et iuſtā. iā nō ſpectāt vitā
infernalē nec tp̄alē. ſed ſpectāt vitā eternam.
Exaltari opꝫ filiū hoīs vt oīs q̇ credit ī eū
nō ꝑeat. ſꝫ habeat vitā eternā. Joh̄.iij. Pro/
pter h̄ dīc thema ꝓpoſituꝫ Heredes ſumꝰ ſc̄m
ſpem. ſ. legis gr̄e vite eterne. Ptꝫ thema. Pro
dictoꝝ intelligētia nota. ꝙ lex diuia diſtigui
tur ī veterē ⁊ nouā. nō ſic in ſpēs oīno diuer/
ſas. ſed ſic in impfectū ⁊ ꝑfectū in eadē ſpecie
vt dicit. ſ. Tho. p̄ma ſcd̄e. q.xcj.ar.v. ⁊ q.xvij
ar.j. Lex vetꝰ erat bona. qꝛ rep̄mebat ꝯcupi/
ſcentias. ⁊ ꝯſonabat rōni. ſꝫ erat impfecta. vt
dīc. ſ. Tho. p̄ma ſcd̄e. q.xcviij.ar.j. nec ꝯfere/
bat gr̄am. qꝛ h̄ xp̄o reſeruabat̄. fuit a deo. Et
aſſimilat̄ puero vt impfecta. ſed lex noua vi/
ro aſſimilat̄ vt ꝑfecta. vt dicit ſan. Tho. p̄ma
ſcd̄e. q.xcj.ar.v. et q.xcix.arti.vj. Et lex noua
p̄ncipaliter ꝓmittit ſp̄ūalia. ⁊ oꝛdinat actꝰ eti
am interioꝛes. et ē lex amoꝛis. ideo ē ꝑfectioꝛ
lege veteri. q̄ habet oppoſita. vt dicit. ſ. Tho.
p̄ma ſcd̄e. q.xcj.ar.v. ⁊ q.xcix.ar.vj. Jnuenio
ꝙ quattuoꝛ ꝯditōes ꝑſonaꝝ p̄nt hr̄e ſpeꝫ cer
tam hereditatis vite eterne. ſc̄m ꝙ in h̄ mun/
do aliq̇ ꝯſequunt̄ hereditatem.

¶ Primo filij et filie legitime generati.
¶ Scd̄o parentes ſanguine ꝓpinqui.
¶ Tercio amici coꝛdialiter amati.
¶ Quarto paupes ab oībꝫ bonis ſepati.
Et nō inuenio pl'es. ḡ heredes ſumus ⁊c̄.

¶ Dico p̄mo ꝙ ī h̄ mūdo ꝯſequūt̄ heredita/
tē filij vl' filie legitime generati. Hoc ē claꝝ ⁊
ſc̄m rōem naturalē et iura impialia ⁊ pōtifica
lia et etiā theologicalia. Legit̄ ad Gal'.iiij. de
q̇dā puero de q̄ erat magna q̄ſtio ſi debebat
hr̄e hereditatē pr̄is vl' nō. Quidā dicebāt ꝙ
ſic. q̇dā ꝙ nō. Queſtio venit ad ap̄l'm pauluꝫ
legiſtā et canoniſtā. ⁊ ꝯpꝛomiſerūt in eū. Qui
non curauit de aliq̄ alio. niſi ſcire ſi ille puer
erat legitimus. Quo ſcito ſtatim dedit ſn̄iaꝫ
dicēs. Jtaqꝫ iā nō ē ſeruꝰ ſꝫ filiꝰ. qꝛ ſi filiꝰ et he
res ꝑ deū. ad Gal'.iiij. Nō videamꝰ q̇ ſunt fi
lij legitimi dn̄i nr̄i Jeſu xp̄i. Dico ꝙ ſolū pu
eri nouit̄ baptizati. qꝛ licet nos fuerimꝰ eiꝰ fi/
lij. tn̄ ex p̄ctis nr̄is facti ſumꝰ eiꝰ inimici. filij le
gitimi ſunt. q̄n ſunt geniti de viro ⁊ vxoꝛe le
gitima. Hoc mō xp̄s ſpōſus de eccl'ia vxoꝛe
ſua et ſpōſa legitima generat filios ⁊ filias in
baptiſmo. Joh̄.j. Dedit eis poteſtateꝫ filios
dei fieri. his q̇ credūt ī noīe eiꝰ. q̇ nō ex ſāgui/
nibꝫ. i. ſemibus patris et matris. neqꝫ ex vo/
luntate carnis. i. mulieris. neqꝫ ex voluntate
viri. ſed ex deo nati ſunt. Ecce q̇ ſunt filij dei
legitimi. Ergo certū eſt ꝙ erunt heredes vi/
te eterne ſi decedant anq̄ꝫ peccent moꝛtalit̄.
filij legitimi abſqꝫ queſtione et contradictio
ne intrāt domū patris. q.d. illud ap̄l'i. Sp̄ūſ
ſanctꝰ teſtimoniū reddit ſp̄ūi noſtro ꝙ ſumꝰ
filij dei. Si aūt filij et heredes. heredes qui
dē dei. coheredes aūt xp̄i. ad Rom̄.viij. Pro
dictoꝝ plenioꝛi intelligentia vide. q.lxix. ter/
cie partis Thome doctoꝛis. ſ. in q̄ ponit va/
rios baptiſmi effectus. ſcꝫ ſpiritualē regene/
rationem. vt patet arti.viij. in coꝛpoꝛe articu
li. Jncoꝛpoꝛationē etiā ꝑ effectu baptiſmi ſā/
ctus Tho. aſſignat. ⁊ illuminatōem ſimul ⁊
fecundatiōem. vt patet vbi. ſ. arti.v. De q̇bꝫ
etiā effectibꝫ notabilit̄ ī.iij. diſ.iiij. q.ij. deter/
minat. Quare iſti pueri dicunt̄ filij xp̄i legiti
mi. nunq̇d habꝫ filios illegitimos ſeu baſtar
dos. Dico ꝙ ſic. Deꝰ habet vnā ancillā ſeu ca
ptiuā. ſ. carnē ſiue naturā ex qua generat fili/
os ſpurios ſeu baſtardos. ſ. omnes infideles
qui veniunt ꝑ generatōem ſeu naturalē ſiue
carnalē. Jdeo iſti nō ꝯſequunt̄ hereditatē vi
te eterne. Auctoꝛitas. Abraā duos filios ha
buit. vnū de ancilla. et aliū de libera. Qui au
tē de ancilla ſc̄m carnē natus eſt. ſed qui de li/
bera ꝑ repꝛomiſſionē eſt. Hec autē ꝑ allego/
riaꝫ dicta ſunt. ad Gal'.iiij. Et loquit̄ de xp̄o
cū dicit. hec ꝑ allegoꝛiā dicta ſunt. Dominꝰ
noſter Jeſus xp̄s habet duos filios. vnum

de libera.ſ.eccl'ia ſpõſa ꝛ vxore ſua ex q̃ genu
it ꝑpl'm xp̃ianũ. Aliũ õ ancilla ſiue de captiua
natura vl' carne.ſ.ꝑpl'm infidelẽ. Sed qd dic̃
ſcptura. Ejice ancillã ꝛ filiũ eiꝰ.nõ eñ erit he
res filiꝰ ancille. ad Gal'.iiij. Rõ.qꝛ nõ ẽ filiꝰ le/
gitimus. Qꝛ qđ natũ ẽ ex carne.i.generatõe
carnali.caro ẽ.iõ nõ pt celũ intrare.ſed qđ na
tũ eſt ex ſpũ.i.ꝑ generatõꝫ ſpũalẽ.ſpũs eſt. Jõ
Amen amen dico vobis.niſi q̇s renatꝰ fuerit
ex aq̃ ꝛ ſpũſctõ.nõ pt intrare i regnũ dei. Jo.
iij. Sꝫ deꝰ tenet modũ boni pr̃is.bonꝰ pꝛ fi/
lijs bonis ꝛ legitimis dat hereditatẽ.mal' aũt
filijs ꝛ inobedientibꝫ nihil dat.imo ipſos fla/
gellat.filijs aũt illegitimis ꝛ baſtardis nõ dat
hereditatẽ.ſed dimittit eis certũ quid ꝓvita.
Recte ita facit xp̃s q̇ filijs legitimis bonis ꝛ
obedientibꝫ dat hereditatẽ ꝑadiſi. Mal' aũt fi
lijs ꝛ inobedientibꝫ ſic̃ ſunt infideles dat penã
inferni vbi flagellanꝭ. Baſtardis aũt.ſ.pueꝛ
illegitimis ſine baptiſmo ſolũ cum originali
pctõ decedentibꝫ dat vitã i limbo. Jõ de filijs
bonis ꝛ legitimis dic̃ ꝓpha dauid. Cũ dede
rit dilectis ſuis ſomnũ.ecce hereditas dñi fi
lij merces fructꝰ vẽtris.pš.cxxvj. Ecce notat
immediatõem.hereditas dñi q̇ eſt merces fi
lij legitimi.qꝛ ẽ fructꝰ vẽtris eccl'ie.ſupple ſpõ
ſe xp̃i. Ecce ꝑma ꝯditio. ¶ Scđo dicit ꝙ i h̃
mũdo ꝯſequunꝭ hereditatẽ parẽtes ex ſãgui
ne ꝯiũcti.ſic̃ ſũt germani.parẽtes.nepotes.ꝛ
hmõi. Hoc pꝫ ad practicã. Et ita volũt iura
tã diuia ꝙꝫ hũana. Aũe.xxvij. Nõ cũ mortuꝰ
fuerit abſqꝫ filio.ad filiã eiꝰ trãſibit hereditas
Si filiã nõ habuerit.habebit ſucceſſores fra
tres ſuos. Q, ſi ꝛ frẽs nõ fuerint.dabitꝭ he/
reditatẽ fratribꝫ pr̃is eiꝰ. Sin aũt nec patru
os habuerit.dabitis hereditatẽ his q̇ ei ꝓxi/
mi ſunt ꝛc̃. Nõ videndũ ẽ q̇ ſint parẽtes xp̃i
ſanguine ꝓpinq̇. Dico ꝙ ſancti martyres q̇ ꝓ
fide xp̃i vel iuſticia vel veritate vl' ꝟtute q̃cũ
ꝙꝫ mortui ſunt.qꝛ tũc ꝑ martyriũ qđ recipie
bãt in memoriã paſſionis xp̃i miſcebanꝭ. Le
giꝭ Apoc̃.vij.ꝙ deꝰ oñdit btõ Johi gl'iaꝫ ſuã
in qua vidit xp̃m ſedentẽ ſuꝑ thronũ.ꝛ mul/
ti ſancti ſtabant corã eo in albis cũ palmis i
manibꝫ ſuis in ſignũ victorie.ꝛ fuit dictũ Jo
hanni. Hi q̇ ſunt amicti ſtolis albis q̇ ſunt ꝛ
vñ veniũt. Dixit Johes. Dñe tu ſcis. Neſci/
uit rñdere. Cui dixit xp̃s. Hi ſunt q̇ venerũt
ex magna tribulatione.et lauerunt ſtolas ſu/
as.i.virtutes.ꝛ dealbauerunt eas in ſangui/
ne agni. Et nũquid in ſanguine ꝓprio. Dico
ꝙ nõ.quia ſanguis ꝓprius nullam habet vir/
tutem vel efficaciã niſi miſceaꝭ cũ ſanguine
agni ꝑ fidẽ ꝛ memoriã paſſionis xp̃i. ¶ No/
ta qui venerũt ex magna tribulatõne. Quat
tuor tribulatões ſunt in hoc mũdo.ꝛ quarta
que ẽ maior facit martyrẽ. Prima ẽ maloꝝ ꝟ/
borũ.quãdo bonis ꝛ deuotis ꝑſonis dr̃.vos
eſtis hypocrita.fictus.falſus.et hmõi. Ma/
gna tribulatio eſt hmõi.licet reſpectu aliarũ
ſit modica.quia verba nõ ſunt niſi ventus.ꝛ
ſtatim tranſeunt.ꝛ eſt magnũ meritũ quãdo
ſuſtinenꝭ patienter. De quibus dicit Dauid
Verba iniquoꝝ.i.malarũ ꝑſonarũ.preualue
runt ſuꝑ nos. Sed q̇d meremur ex hoc oſtẽ
ditur ibi. Et impietatibꝫ noſtris tu ꝓpiciabe
ris.pš.lxiiij. ¶ Secũda tribulatio eſt quan
do nõ ſolũ verbo ſed etiaꝫ facto furanꝭ bona
ꝛ officiũ ꝛc̃.etiã parua ẽ. quia bona huiꝰ mũ/
di ſunt etiã amittenda ꝛc̃. ſed meritũ eſt ma/
gnũ. ¶ Nota exemplũ de heremita cui q̇daꝫ
bonus homo portabat quotidie panẽ amo/
re dei. Et quidaꝫ iuuenis heremita furabaꝭ
medietatẽ. Quod ſciẽs ſanctꝰ heremita pati/
enter ſuſtinuit.licꝫ ex defectu panis efficere
tur macer ꝛ impotẽs. Et quãdo debuit mo/
ri.cõgregati ſunt ad eũ oĩes heremite. Qui
videns illũ qui furabaꝭ ſibi panem.vocauit
eũ ꝛ oſculabaꝭ ſibi manꝰ dicens. O benedicte
manꝰ que tantũ meritũ mihi acquiſiuerunt.
de quo alij mirãtes q̇ ſciebant illũ eſſe inde/
votũ ſatis ꝛc̃. Jdeo apl's. Rapinã bonoꝝ ve
ſtrorũ cũ gaudio ſuſcepiſtꝭ.cognoſcẽtes vos
habere meliorẽ ꝛ manentẽ ſubſtantiã.ſ.in ce
lo.ad Hebr̃.x. ¶ Tercia tribulatio eſt vulne
rũ.iſta eſt modica reſpectu meriti magni ꝛ ꝓ
mij intantũ ꝙ dicit apl's. Si q̇d patimini ꝓ
pter iuſticiaꝫ beati.j. Petri.iij. De h̃ ſanctus
Tho.ꝑma ſcđe.q.cxiiij.ar.iij. ¶ Quarta tri/
bulatio eſt mors.ꝛ hec eſt maior.qꝛ oĩm terri
biliũ terribiliſſimũ ẽ mors.vt dicit phs. De
iſta dicit xp̃us. Hi ſunt q̇ venerũt ex magna
tribulatõe.ꝛ lauerũt ſtolas ſuas in ſanguine
agni. Apoc̃.vij. Quia ꝑma tribulatio ſcđa ꝛ
tercia licet ſint magni meriti ſi patienꝭ ſuſci
piunꝭ.tñ nõ faciũt hoiem martyrẽ. ſed quar/
ta facit hoiem martyrẽ.ꝛ qñ moriunꝭ ſtatim
ꝯſequunꝭ hereditatẽ vite eterne. Auctoritas
ꝛ eſt ꝟbũ xp̃i ad pr̃em dicentis. Dñ tu deus
meꝰ exaudiſti orõem meã. dediſti hereditatẽ
timentibꝫ nomen tuũ.pš.lx. Nota.exaudiſti
orõem meam.ſ.illam quam xp̃us fecit in no
cte ſue paſſionis quãdo orauit dicẽs. Pater
oĩa poſſibilia ſũt tibi trãſfer calicẽ hũc a me.

Marc.xiiij. Quã orõez exponẽs hilari⁹ dic.
Nõ dicit ꝙ nõ veniat calix paſſiõis.ſ3 orat vt
trãſeat ab eo ad martyres. Qm̃ ex iſta orõne
xpi de⁹ dedit fortitudinẽ ꝛ ꝟtutẽ hoibꝫ ꝛ mlie
ribꝫ.etiã pueris ꝛ puellis ſuſtinẽdi martyriũ ꝑ
xpo. Itẽ dedit hereditatẽ timentibꝫ.ſ.timore
filiali.qꝛ pl⁹ voluerunt mori ꝙ̃ aliq̃d facere ↄ̃
deũ. Iuxta ↄſiliũ xpi dicẽtis. Nolite timere
eos q̃ occidũt corp⁹.aiam aũt nõ pñt occide-
re.ſed poti⁹ timere eũ q̃ pt aiam ꝛ corp⁹ ꝑdere
in gehẽnã. Mat.x. ¶ Dico tercio ꝙ i h̃ mun
do ↄſequũᷣ hereditatẽ amici cordialiᷣ amati
Sũt multi q̃ nõ hñt filios nec parẽtes ſ3 hñt
bonos amicos q̃bꝫ dimittunt hereditatẽ qñ
moriũᷣ. Nõ videam⁹ q̃ ſũt amici cari ꝛ cor-
diales xpi. Illi d̃ q̃bꝫ dicit ipſemet. vos amici
mei eſtis ſi feceritis q̃ ꝑcipio vobis. Io.xv. Er
go obediẽtia facit hoiez eẽ amicũ dei. ꝑ oppo
ſitũ inobediẽtia ꝛ pctm̃ facit eẽ inimicũ ſuũ.
Obediẽtes ꝟo tãꝙ̃ amici cariſſimi xpi conſe
quũᷣ hereditatẽ vite eꝛ̃ne. q̃s ipſemet xps iui-
tat dicẽs. Trãſite ad me oẽs q̃ ↄcupiſcitis me
Eccĩ.xxiiij. Nota cũ dic̃ trãſite.in q̃ innuiᷣ ꝙ
ipſe ẽ i vna pte. ꝛ nos i alia. Fluui⁹ terribilis ẽ
mors quã optet trãſire. ꝛ h3 duas ripas. vna
ẽ vita eꝛ̃na.in q̃ ẽ xps. Alia ẽ vita tpal.i q̃ nos
ſum⁹. ꝛ xps vocat nos dicẽs. Trãſite ad me.
dñe ꝛ ꝑ quẽ pontẽ trãſibim⁹. nõ poſſum⁹ trã-
ſire ꝑ aliũ pontẽ vite eterne niſi ꝑ pontẽ obe-
diẽtie ꝛ ꝑcepta dei. Mat.xix. Si vis ad vi-
tã ingredi ſerua mãdata. Hic põs h3.x.arcus.
Prim⁹ ẽ ↄfidẽtia dei. vt i oĩbꝫ neceſſitatibꝫ
nr̃is recurram⁹ ad deũ ꝛ nõ ad demões.ſ3 ad
deũ. Nõ hẽbis deos alienos coram me. Exo.
xx. Scd̃s ẽ reuerentia vocal. ꝙ qñ hõ loquiᷣ
de deo.loquaᷣ cũ reuerentia.ſicut hõ loquiᷣ
cũ ꝑſonis honorabilibꝫ reuerẽtialiter. Nõ aſ
ſumes nomẽ dei tui inuanũ Exo.xx. Terci-
us ẽ reuerentia real de modico ſuitio quod
vult de nobis. vt ſuem⁹ feſta diligenᷣ.al's.c̃.
Memẽto vt diẽ ſabbati ſctifices. Exo.xx.
Quart⁹ ẽ obſuãtia parẽtal. honorare pr̃em ꝛ
matrẽ corde.ore et ope.iuuando ꝛ ſeruiendo
eis de oibꝫ. Honora pr̃ez tuũ ꝛ matrẽ tuam.
Exo.xx. Quint⁹ ẽ ↄcordia fraternal. nõ reci-
pere vindictã.ſed remittere iniurias ꝑpᷣ deũ
ꝛ facere pacẽ. Nõ occides. Exo.xx. Sext⁹ eſt
mũdicia ꝑſonal. cauẽdo a luto luxurie ꝛ im-
mũdicie. Nõ mechaberis. Septim⁹ amicicia
ꝓximal. nec furari nec ꝓximũ i aliq̃ dãnifica
re. Nõ furtũ facies. Exo.xx. Octau⁹ pruden-
tia vocal. neminẽ diffamãdo nec ꝟbis iniuri
oſis ſeu duris affligẽdo. Nõ falſũ teſtimoniũ
dices. Non⁹ mũdicia cordial. nõ cõcupiſcere
agꝝ. vineã.ortũ. ꝛ hmõi nec bõa ꝓximi. Non
ↄcupiſces rẽ ꝓximi tui. Exo.xx. Decim⁹ mũ-
dicia mẽtal. nõ cõcupiſcere vxorẽ ꝓximi. Nõ
ↄcupiſces vxorẽ ꝓximi tui. Exo.xx. Ecce q̃re
dicit xps. trãſite ad me. Nota ↄcupiſcitis me
id ẽ diligitis.qꝛ obediẽtia nõ pt bñ ſuari ſine
dilectiõe. ꝛ a generatõnibꝫ meis.i.ꝟtutibꝫ q̃s
de⁹ generat in aĩa deuota implemi. ſpũs eñ
me⁹ ſup mel dulcis. hic tãgit gl'iam aie Et he
reditas mea ſup mel ꝛ fauũ. hic tangit gl'iam
corꝑis. Sicut eñ i fauo mell' mel ẽ incorpa
tũ cere. ſic i iudicio gl'ia aie redũdabit in cor-
pus. Dixi q̃rto ꝙ in h̃ mũdo ↄſequũᷣ heredi
tatẽ paupes ab oibꝫ bonis ſepati. vt ſũt pau-
peres ꝟgines. religioſi ꝛ hmõi. Paupes ſunt
pctõres penitẽtes. q̃ fecerũt plura pctã. in q̃
rum ꝑſona dicit dauid. Cito anticipent nos
mie tue. qꝛ paupes facti ſum⁹ nimis. Argum
tũ. Diceret h̃ aliq̃s. q̃re penitẽtes dicunᷣ pau
peres. qꝛ qñ erãt in pctis tũc erãt paupes. ſ3
penitẽtes q̃ hñt theſauꝝ grẽ.ſ.ſeptẽ dona ſpi-
ritusſcti et alias ꝟtutes. quõ ſũt paupes. Di-
co ꝙ penitẽtes ſunt paupes. ꝟbi grã. ſi aliq̃s
vĩm h3 decẽ milia florenoꝝ diues ẽ. ſed ſi ob
ligareᷣ in.c.milibꝫ diceretᷣ diues. licet habeat
x.milia. certe nõ. imo dicereᷣ paup ꝑpᷣ tã ma
gnã obligatõ3. imo diceretᷣ. tal' nihil h3 paup
ẽ. Idẽ eſt de penitẽte. penitẽs q̃ h3 grãz dei ꝛ
vij. dona ſpũſcti ꝟtutes theologicales ꝛ mo
rales. diues ẽ. S3 ꝑpter obligatõez paup eſt.
Et ꝑmo deo pr̃i obligaᷣ ex pctis que fecit ex
fragilitate. qꝛ deo pr̃i attribuiᷣ potẽtia. Et q̃
peccãt ꝑ fragilitatẽ. peccãt ↄ̃ deũ patrẽ. ẽ ob-
ligaᷣ ſibi. qꝛ ipm offendit. Soluitur aũt iſta
obligatio ꝑ aſperã. durã ꝛ magnã penitentiã
Secũdo penitens obligaᷣ filio dei. cui attri
buiᷣ ſapia. ex pctis q̃ cõmiſit ꝑ ignorantiã vel
ſtulticiã. ignorans qđ tenebaᷣ ſcire. Soluiᷣ
autẽ iſta obligatio audiendo ſapiam diuinã.
miſſas. ſmones. bonas lectões. Tercio obli
gaᷣ penitens ſpũiſctõ. cui attribuiᷣ bonitas.
ex peccatis q̃ ↄmiſit ꝑ maliciã et iniquitatez.
Soluiᷣ aũt iſta obligatio ꝑ bonitatẽ facien
do bona opa mie tã corꝑalia ꝙ̃ ſpũalia. Pro
dictoꝝ euidẽtia nota. ꝙ eſſentialia attribu-
ta tribꝫ ꝑſonis diuinis ↄmunia ↄuenienᷣ ap
ꝓpͣanᷣ ꝛ attribuunᷣ diuinis ꝑſonis. vt di-
cit ſanct⁹ Tho.j.pte q.xxxix.arti.vij. ꝛ.viij. qꝛ
ↄueniẽs ẽ vt diuine ꝑſone nobis manifeſtenᷣ
modo attributa eſſentialia ſũt nobis magis

nota q̄ꝫ ꝑſone vl' ꝑſonalia vl' notionalia.⁊ ap
propꝛiatio ē manifeſtatio diuinaꝝ ꝑſonaꝝ ꝑ at
tributa eēntialia.ḡ ꝯuenient fit attributio ſi
ue appꝛopꝛiatio.⁊ ſic p̄ri attribuit̃ potētia.filio
ſapiā.⁊ ſpūiſctō bonitas. Huiꝰ appꝛopꝛiatōnis
rōem doctoꝛ ponit ibi ſup̄.ar.vij. Idē dic̄ ꝑ/
mo ſcꝑto.di.xxxj.q.j.⁊.ij. Quarto obligat̃ hō
xp̄o ex pctīs q̄ ꝯmiſit ex carnalitate.q꜠ xp̄s fe
cit lixiuiā de ſanguine ſuo. Soluit̃ cū diſci/
plinis.cilicio.ieiunijs ⁊c̄. Quinto obligat̃ ꝟ/
gini Marie q̄ eſt aduocatrix pctōꝝ.q̄ conti
nuo aduocat ⁊ multas ſn̄ias in curia iuſticie
filij dei facit reuocare ex ſuis allegationibus.
Soluit̃ pn̄tādo ſibi aue maria. Sexto peni
tēs obligat̃ oibꝫ ſctīs ꝑadiſi. Rō.q꜠ ſi q̄s offē/
dit ꝯmunitatē oibꝫ obligat̃.⁊ tenet̃ ab om̄ibꝫ
petere veniā ꝓpter offenſaꝫ. Sic tota cōitas
ſāctoꝝ offendit̃ ex pctīs nr̄is.q꜠ fetoꝛ ⁊ fumꝰ
pctōꝝ nr̄oꝝ aſcēdit ſurſum ad eos. Soluit̃
ꝑ deuotā ⁊ ſctāꝫ ꝯuerſatōem. Septimo ob/
ligat̃ ſanctis angel' cuſtodibꝫ.ſicut diſcipli q̄
reſiſtūt ⁊ ꝯdicūt mḡro. Soluit̃ oꝛādo ipſos
⁊ ſupplicādo ⁊ dicēdo. Angele q̄ meꝰ es cuſtoſ
pietate ſuperna. Tu me guberna:ne moꝛiar
moꝛte eterna ⁊c̄. Octauo obligat̃ aiabꝫ pur
gatoꝛij.ſ.aiabꝫ p̄ris ⁊ m̄ris ⁊c̄.q꜠ q̄ꝫdiu hō ē in
pctō moꝛtali.nō ꝓficiūt eis oꝛōes q̄s hō facit
ꝓ eis. Qđ dictū ſane ē intelligenduꝫ ex parte
opꝭis opantis.ſm q̄ opatio pctōꝛis ſuffragia
faciētis ꝯſideraf̃ vt eſt eius.ſ.pctōꝛis. Sic ei
opatio pctōꝛis ꝯſiderata:nullo mō merito/
ria eſſe pōt.nec ſibi.ſ.opanti.nec alij. vt dicit
ſanctꝰ Tho.in.iiij.di.xlv.q.ij.ar.j.q.iij. in coꝛ
poꝛe articuli. Quo querit. vtrū ſuffragia per
pctōꝛes facta moꝛtuis ꝓſint. veꝝ dicit idem
ſanctꝰ Tho.vbi ſupꝛa.q̄ ſuffragia peccatoꝝ
ꝓſunt moꝛtuis ex ope opato.ſicut eſt ſacrifi/
ciū altariſ.q꜠ noſtra ſacra efficaciā habent ex
ſeipſis abſq꜠ ope opantis.quā equalit̃ explēt
ꝑ quaſcūq꜠ fiāt.et ſic q̄ꝫtū ad hoc.ſ.ipm opus
opatū ſuffragia ꝑ malos facta defunctꝭ pro/
ſunt.ꝓſunt etiā ex ope opante inq̄ꝫtuꝫ pecca/
toꝛ ſuffragia faciēs gerit ꝑſonā totiꝰ eccl'ie.ſi/
cut ſacerdos dū dicit i eccl'ia exeq̄as moꝛtu/
oꝛū. Et q꜠ ille intelligit̃ facere cuiꝰ noīe vel vi
ce fit. vt dicit Dyoniſius i.xiij.ca.celeſtis hie
rarchie. Inde eſt q̄ ſuffragia talis ſacerdotꝭ
q̄ꝫuis ſit pctōꝛ defunctis ꝓſunt. Proſunt eti
am ſuffragia ꝑ pctōꝛem facta ex ope operan/
te inq̄ꝫtū pctōꝛ eſt.⁊ agit vt inſtrumētū alteri
us.vel ex alteriꝰ impio agit. Vñ ſi aliq̄s i cha
ritate decedēs ꝑcipiat ſibi ſuffragia fieri.vel
aliꝰ ꝑcipiat charitatē hn̄s.illa ſuffragia valēt
defuncto.q̄ꝫuis illi ꝑ quos fiūt i pctō exiſtūt.
Magis tn̄ valerēt ſi in charitate eſſent.quia
tunc ex vtraq꜠ ꝑte illa opera meritoꝛia eēnt.
Hec ſā. Tho. vbi. ſ.in coꝛꝑe articuli. Nono
obligat̃ viuis ex vſuris quas hō fecit de eis.
Decimo obligat̃ ꝓximo ſi fuit ſibi furatus fa
mā. Soluit̃ ſibi famā reſtituendo. Ecce hic
debita ⁊ obligatōes penitētis. Cui dic̄ Ioh̄.
Dicis q̄ diues ſuꝫ ⁊ locupletatꝰ ⁊ nulliꝰ egeo
⁊ neſcis q꜠ tu es miſer ⁊ miſerabilis ⁊ pauꝑ ⁊
cecꝰ ⁊ nudus Apoc̄.iij. His pauꝑibꝫ deꝰ dat
hereditatē vite eterne ſi faciūt pn̄iam. Mat.
xviij. Oblatꝰ eſt ei vnꝰ q̄ debebat ei decē mi/
lia talēta. Cuꝫ aūt nō hr̄et vn̄ redderet.iuſſit
eū dn̄s eiꝰ venūdari.⁊ vxoꝛē et filios ⁊ omnia
q̄ habebat ⁊ reddi. Procidēs aūt ſeruꝰ ille ro/
gabat eū dicēs. Patientiā habe in me.et oīa
reddā tibi. Miſertꝰ aūt dn̄s ſui illius.dimi/
ſit illū.⁊ debitū dimiſit ei. Per pn̄iam ḡ ſolui
tur omne debitū pene. ⁊ cōſequit̃ hereditas
paradiſi. Nōne deꝰ elegit pauꝑes in hoc mū
do.diuites aūt in fide ⁊ heredes regni.quod
ꝓmiſit deꝰ diligentibꝫ ſe. Iac̄.ij.

In epiphania dn̄i. Sermo.j.

PRocidentes ado
rauerunt eū. Math̄.ij. Feſtū hodi
ernū vulgarit̃ dr̄ epiphania ⁊ appa/
ritio qđ idē eſt. Quia partꝰ ꝟginis qui fuerat
abſconditꝰ ⁊ ſecretꝰ:hodie fuit gētibꝫ manife
ſtatꝰ. Iō eccl'iaſtici dicūt ⁊ vocāt h̄ feſtū epi
phania.ab epi qđ ē ſup̄.⁊ phanos qđ ē appa/
ritio.q꜠ ſtella deſuꝑ gētibꝫ apparuit. Vt ḡ de
us velit nobis dare ſentimentū dulcedis hu
ius feſti in nr̄is aiabꝫ ſalutemꝰ virginē Mari
am ⁊c̄. Procidētes adoꝛauerunt eū. Verbū
ꝓpoſitū declarat nobis breuit̃ magnā et ꝑfe/
ctā reuerentiā quā tres reges oꝛiētis fecerūt
hodie dn̄o Ieſu xp̄o:ꝓcidētes ⁊c̄. Nō ſolum
diſcooꝑuerūt capita.nec fuerūt ꝯtēti flectere
genua.bꝛachia ⁊ manꝰ.imo totū coꝛpꝰ flexerūt
Et ꝓcidētes adoꝛauerunt eū. Nō ad dādū
nobis rōem huiꝰ adoꝛatōis.q꜠ ratio dat ſciē/
tiā.⁊ auctoꝛitas cōfirmat credentiā inuenio
in ſacra ſcꝑtura.q̄ ad verā.deuotā ⁊ ꝑfectaꝫ
adoꝛatōem requirunt̃ duo.ſ.reuerential' affe
ctus mētis interius.et humil' geſtꝰ coꝛpis ex
terius. De p̄mo qn̄ hō cogitat infinitatē dei
incomꝑhēſibilitatē.maieſtatē et potentiā eiꝰ
trāſcēdentē.venit timoꝛ reuerētialis interiꝰ i
aia.⁊ ex h̄ ſequit̃ humilitas exteriꝰ in coꝛpoꝛe.